

 Edebiyat Defteri

uğurerden -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
23 Şubat 2020 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Sen Dedim Yine Sen

Sen Dedim Yine Sen

Şu İstanbul'un kara gecelerinde buldum seni
Derdin ortasında bir bataklığa çakılı
Üzerine yıkık binaların altında çılgınlıkla uyandım uykumdan
Ve bir yaş döküldü gözlerimden, sen dedim yine sen

Bir yaz günü iki kıtanın birleşmesiydi
Sen masumca o bankta otururdun
Ben ardında ayakları titrek, kalbi taş balyoz iner gibi kükrek
İçimde bir atlı sana koşuyor, sen dedim yine sen

Dünyanın duruşunu seyrettim gözlerinde
Kara deliğin kayboluşunda, uzaylarda bir yerlerde
Bir savaş vardı göklerde
Gök delik dolu gibi yağarken üzerime, sen dedim yine sen

Uçsuz bucaksız denizlere baktık seninle
Mavinin aşkına kucak açtık birlikte
Sen maviye hasret, ben sana
Dün dün de kaldı, ben sende, sen dedim yine sen

Sessizliğin pençesinde sana sarıldı ellerim
İçimdeki yangına bir ferahlıktı gözlerin
Gökten yerin dibine düşerken yüreğim
Gönlüyle kucaklayanım, sen dedim yine sen

Ardı sıra gelen kasvet boğazımda bıçak
Dilime döküldü kaynar sular
Pişmanlığım aklıma çakılı mihla, küflü çiviyle
Elemli bir hastalığa tutuldum, sen dedim yine sen

Her anımda sen diyorum
Kitap okusam yahut bir Atilla ilhan
Ben sana mecburum, içimdeki sevgim buram buram
Yahut bir edip okusam, bitmeyecek sevdalarda, sen dedim yine sen

Kabuslardan uyanırım, üzerime çöken gecelerde
Dizlerim titrek, soluğum kesilir
Kalbimde bir güreleme, çıkıp gitmek istercesine
İçimde bir hasret ateşi, sen dedim yine sen

Sen dedim her gece, bir sen yoktun
Sen yokken ben de yoktum
Varın yoğun peşinde el mahkûm
Sen yoktun, sen dedim yine sen

Nisan 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1137499/sen-dedim-yine-sen.html>

"Umut umut umut diyordu" Nazım Hikmet

"Umut umut umut diyordu" Nazım Hikmet.

Ardından umudun ne olduğunu dahi bilmeyen çocuklar yetişti ustam.
Ardından kara bir bulut sardı üzerlerimize
Çatışmalar ilk günden daha çok çetinleşti.
Sinsilik ile bir yıkım dolanır oldu yurdumuzun dört köşesinde,
Dört köşesinde yüzleri yüzsüz,
Gönülleri katran bağlamış,
Gözleri kana bulanmış insana benzer varlıklar sardı.
"Umut" diyordu büyük ustam, "umut insanda" diyordu...
Ve insan umudu arıyordu, umutsuzca...

Uğur Erden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1137959/umut-umut-umut-diyordu-nazim-hikmet.html>

Kaybediyoruz

Kaybediyoruz - Uğur Erden

Rüzgar dağların yamacından vuruyor küçük avluya. İki küçük gecekonda ve sessiz bir nahiyeye.

Esinti tahta camlardan içeriye giriyor ve teneke oluklarda ısıklık çalıyor.

Her şey doğal şimdiye kadar.

Asıl garipseme seneler geçince başlıyor. İnsanlar o ısıklık sesiyle coşarken rahatsız oluyor.

Eski evler onlar için hiç yokmuşcasına bir köşeye atılıyor. Doğal olan ne varsa bir bir hayatlarından çıkarılıyor.

Eski evler yıkılıyor" umursamaz düşünce"

Aslında koca bir tarih yok oluyor"kimse farkında değil"

Şubat

İstanbul

Uğur Erden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1282839/kaybediyoruz.html>